

สรุปสาระสำคัญ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค อันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย

สาระสำคัญ

๑. เพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนมีการฟ้องคดี และส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค

๒. เพิ่มเติมมาตรการเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคที่มีผลการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายได้ด้วยการกำหนดฉลาก โดยกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจสั่งห้ามผู้ประกอบการขายสินค้า มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้านั้นมิให้เป็นอันตราย มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักรในกรณีที่สินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้า และมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามที่กล่าวมาทั้งหมด และในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินการแทน โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

๓. เพิ่มการคุ้มครองผู้บริโภคด้าน “บริการ” ที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคที่มีผลการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค โดยมีมาตรการให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจสั่งห้ามผู้ประกอบการให้บริการ มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงวิธีการให้บริการนั้นมิให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือชดเชยค่าบริการให้แก่ผู้บริโภค และมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามที่กล่าวมาทั้งหมด และในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินการแทน โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

๔. แก้ไขให้ “มูลนิธิ” ที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า มีสิทธิดำเนินการฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค เช่นเดียวกับ “สมาคม” โดยให้ “มูลนิธิ” ได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินคดีด้วย